MAGAZIN sportiv

Croitoria din strada Dozsa...

Orașul, răsfirat pe cutele domoale ale masivului Harghita, nu-și dezminte renumele. Aerul rece al unei dimineți cețoase de primăvară mă înțeapă. Ca deobicei, la Miercurea Ciuc este frig. String fularul în jurul gîtului și însoțitorul meu, zărind gestul, zîmbește. Apoi, continuă să-mi vorbească despre hochei. Trebuie să știți că aci, la Miercurea Ciuc, despre hochei se discută în primul rînd. Mai ales acum, cînd echipa Voința din localitate a devenit campioană republicană. Deci...

Iată-l pe unul din frații Szabó în atelierul croitoriei. Care dintre ei este ne e mai greu să vă spunem... In orice caz cînd l-am fotografiat el susținea că este Geza. Să-l oredem...

— Cum vă spuneam — continuă tov. Balint, președintele cooperativei „Oltul" și al asociației „Voința" — le-am spus băieților...

Povestește cu lux de amănunte emoțiile prin care au trecut înainte și în timpul jocului cu C.C.A., care a decis titlul de campion.

Știind că este tatăl jucătorului Atila Balint I îl felicit :

— Sînteți de două ori fericit. Și ca părinte și ca conducător...

— Da, dar Ioșca e de trei ori...

— Care Ioșca ?

— Ioșca Szabo, tatăl gemenilor. El este președintele secției noastre de hochei și tatăl lui Geza și Giusi. Nu-i de trei ori fericit ?!

Avea dreptate. Pe un astfel de om trebuia să-l cunosc. Ceea ce n-a fost de loc greu. In apropiere de locul unde ne aflam se găsea un centru de croitorie al cooperativei „Oltul" spre care — cunoscîndu-mi intenția — m-a îndreptat cel fericit doar de... două ori. Responsabilul — un om mărunțel și cu părul argintat — m-a întîmpinat zîmbind. Ochii albaștri îi întăresc zîmbetul și îi luminează parcă fața. Era Iosif Szabo. S-a scuzat pentru un moment (avea o „probă" de terminat) și apoi m-a condus în atelier.

Aci, la prima vedere nimic neobișnuit. Dar după o clipă, cînd lucrătorii au ridicat capul, am avut impresia că sînt în... cabina echipei de hochei pe gheață „Voința" ! Intr-un colț îi zăresc pe cei doi gemeni. Impreună, ca pe gheață. Nu îi pot recunoaște decît din apropiere, deoarece Geza are o aluniță pe față.

Stăm de vorbă... Chiar în această zi s-au reîntors după un scurt concediu și și-au reluat viața de zi cu zi. Dimineața în atelierul de croitorie, iar după-amiază pe terenul de sport.

— Nu ne-am întrerupt antrenamentele — îmi spune Geza. Ne pregătim pentru sezonul de fotbal.

— Fotbal ?

— Da. Jucăm și în echipa de fotbal a asociației noastre. Eu și cu Giusi alcătuim aripa dreaptă a liniei de atac... Varga este un stoper de netrecut, iar Purcărea, portarul echipei de hochei, este un half foarte bun, ale cărui pase precise ca înaintaș le apreciez...

De altfel, după cum am aflat, multilateralitatea sportivă îi caracterizează pe toți jucătorii echipei Voința. Unii sînt buni handbaliști, iar alții excelenți jucători de popice. Am băgat de seamă că cel mai mult vorbea Geza. Giusi părea puțin supărat. L-am iscodit pe primul și am aflat că din economiile lor și-au cumpărat o motocicletă. Geza și-a dorit o „Javă", iar Giusi vroia un „Simsson". Pînă la urmă au cumpărat o „Java" și, firește, Giusi e nițel bosumflat.

— Îi trece — mă asigură Geza. Ne împacă tata. Și dacă nu reușește acasă, rezolvă aci, la atelier, unde ne este șef și unde nu putem să ieșim din cuvîntul lui !

Așa și era. Peste cîteva clipe, omul cu părul argintat a intrat în atelier și l-a luat din scurt pe Geza, care întîrziase cu croirea unei perechi de pantaloni...

CALIN ANTONESCU

Varietăți

Un ziarist german a făcut următoarea propunere : „Deoarece spectatorul nu știe niciodată cine a marcat golul, mai ales cînd este învălmășeală în fața porții, mingea să fie readusă la centrul terenului de către autor. Atunci spectatorul va ști cine a marcat golul". Pare o propunere interesantă, dar ce se va întîmpla în caz de autogol ? Fără îndoială că o astfel de propunere nu i-ar conveni de loc lui Mc. Tavish, fundaș al echipei Manchester City, care la un meci disputat nu de mult a reușit să marce nu mai puțin de... trei autogoluri !!

★

Povestea seamănă cu un roman polițist, dar s-a întîmplat în realitate în Portugalia. Arbitrul de fotbal Jose Abendola din Beja primea în fiecare luni dimineața o scrisoare care conținea tot felul de amenințări la adresa sa: „Dacă vei mai arbitra vreun meci viața îți va fi în pericol". Inspăimîntat, Abendola s-a adresat poliției. După două zile de cercetări a fost prins expeditorul misterioaselor scrisori. Făptașul nu era altcineva decît... soția lui Jose !

— Niciodată nu are timp pentru mine — a declarat ea poliției — totdeauna se ocupă numai de fotbalul acela păcătos !

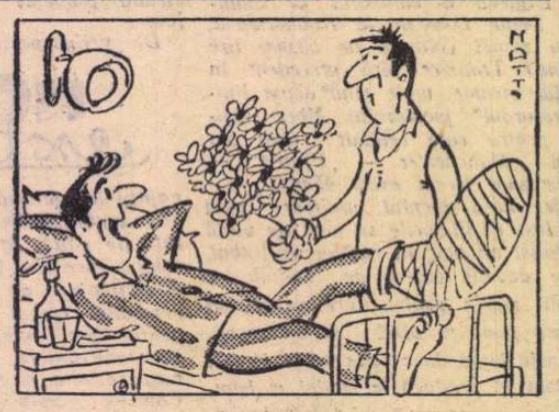

— Remușcările te-au făcut să cheltuiești atîția bani cu florile ?

— N-am cheltuit nimic. E buchetul pe care mi l-a oferit ieri la începutul jocului.

Desen de MATTY

Știați că...

... Federația de canotaj a Angliei a hotărît ca toți canotorii englezi să fie obligați să prezinte certificate legalizate că știu să înoate ? Dispoziția a fost luată în urma numeroaselor cazuri de înec înregistrate în ultima vreme în rîndul canotorilor.

...în R. P. Polonă a fost fixată o zi a fotbaliștilor juniori? La 13 septembrie cei 60.000 de fotbaliști juniori legitimați din țara prietenă vor participa la mari competiții interne (turnee fulger dotate cu diferite cupe, pe oraș, regiuni etc.)

...primul meci de fotbal în nocturnă a avut loc la Londra în 1878? Iu spatele porților pe un postament înalt (butoaie goale) au fost așezate nu mai puțin de 12.000 de lumînări! Bineînțeles însă că vizibilitatea a lăsat totuși de dorit

Dinu (Iurie Darie) a întîrziat și a fost înlocuit deși echipa susținea un meci decisiv. O primă lecție care se dă tînărului fotbalist (Scenă din filmul „Băieții noștri").

„Băieții noștri" se pregătesc să intre pe... teren

„Băieții noștri" vor apare în curînd pe ecranele Capitalei ! „Băieții noștri", adică Iurie Darie și alți cîțiva, exact atîți cît trebuie pentru o echipă de... fotbal, vor delecta spectatorii cu o savuroasă comedie pe temă sportivă. Genul acesta a mai fost abordat în cîteva încercări de cineaștii noștri. Nu este nevoie de un cîntar prea sensibil pentru a ajunge la concluzia că aceasta din urmă este cea mai reușită. Colectivul „Studioului Cinematografic București" a realizat un film tineresc, valoros din punct de vedere artistic, cu acțiune interesantă și cu prețioase învățăminte educative.

Am promis realizatorilor să nu divulgăm subiectul. De aceea, pentru a nu călca angajamentul luat, vom face doar cîteva spicuiri din cei peste 2.600 m de peliculă, cu imagine luminoasă, cu un montaj viu și sugestiv, cu rezolvări ingenioase și neașteptate.

★

Un sărut furat pe un pod suspendat și ripostа imediată a „păgubașei": o pereche de... palme! Un spectaculos plonjon într-un bazin, pe care eroul filmului îl efectuează involuntar și... îmbrăcat. O înfrîngere și o victorie. O dragoste înfiripată între doi tineri ce se cunosc în condiții care nu prevesteau de loc acest deznodămînt.

★

Rulăm în continuare pelicula...

Un fotbalist talentat, dar îngîmfat și cam... certat cu producția (Iurie Darie), o profesoară de educație fizică, energică și foc de drăguță (Florentina Mosora), un responsabil sportiv (Vasiliu Birlic) pentru care totul este echipa de fotbal și toată echipa este... vedeta ei Dinu, un director inimos și pasionat de sport, el însuși fost fotbalist (Marcel Anghelescu), un antrenor (Dorin Dron), nenumărați suporteri înflăcărați, cum sînt de fapt toți suporterii de pe pămînt (Alexandru Giugaru, Jules Cazaban, Ovid Teodorescu, Antonescu Cărăbuș, Benedict Dabija, Puiu Călinescu, Vasile Tomazian etc.), un bătrîn căruțaș, (Costache Antoniu) pe care întîmplarea îl face martorul marilor peripeții ale lui Dinu, fotbaliști, atleți, înotători, copii — alaiul nelipsit al echipei —, tribune pline, tinerețe, muzică și mult umor — iată ceea ce veți găsi în acest film care reușește să redea un crîmpei elocvent din viața nouă, minunată a tineretului patriei, din activitatea sportivă care pulsează atît de intens în toate colțurile țării.

★

Filmul este valoros pentru că reușește să redea într-o formă convingătoare, o problemă atît de importantă a educației cum este legarea sportivului de producție, insuflarea tot mai mult a dragostei de muncă tinerei generații. Ni s-a părut semnificativ faptul că la reeducarea lui Dinu ia parte întregul colectiv. Viața însăși, o viață intensă, sănătoasă, dintr-un mare centru muncitoresc, ambianța, sînt factorii care conlucrează pentru a-i arăta acestui tînăr, cu un fond sufletesc bun, drumul pe care trebuie să meargă. Iar meritul tinerilor regizori Gheorghe Vitanidis și Anastasia Anghel este că au știut cu mijloace simple să scoată în evidență acest lucru. Exceptînd unele mici stîngăcii, scene poate prea șarjate și „poante" cu rezonanță prea bufă, filmul „Băieții noștri" reprezintă o realizare și — ceea ce-i mai important — un prețios punct de plecare pentru alte producții cinematografice de acest gen.

VALERIU CHIOSE

Străbunicul automobilului de curse

Sînteți curioși să știți cum a arătat primul automobil de curse din lume ? Il puteți vedea în fotografia alăturată.

Constructorul lui, francezul Henri Jeanine din Strasbourg, l-a „inaugurat" în 1889. Henri Jeanine a stabilit primul record al lumii pe 100 km. El a parcurs această distanță în 4 h 05 min., o viteză de aproape 25 km pe oră !

Și cînd te gîndești că azi, recordul unei motorete de 50 cmc este de circa 200 km pe oră !

POȘTA magazin

PETRE GAVRILIU, FOCȘANI. — Săritorul negru John Thomas a împlinit la 7 martie 19 ani. E foarte înalt — 1,96 m — și cîntărește 88 de kilograme.

MARIAN CAPRARU, SIBIU. — 1) Sub numele de C.S.A., echipa C.C.A. a jucat pentru prima oară în categoria A în campionatul 1947—1948 Din echipa de atunci făcea parte, printre alții, Lăzăreanu, Savu, Panait, Gică Popescu, Fătu, Mladin, Cernea, Jivan etc. — 2) Fotbalistul Gheorghe Constantin a debutat ca junior la Unirea Tricolor. De-aici a trecut la Progresul I.C.A.S. și apoi la Locomotiva Iași. De-aici, în anul 1954, a venit la C.C.A.

MARIN OPROIU, BUCUREȘTI — Problema pe care o ridicați dv. nu s-a ivit niciodată în istoria meciurilor de box. Admițînd că s-ar putea întîmpla, totuși, ca în urma unui schimb de lovituri ambii boxeri să ia... contact cu podeaua și să nu se mai ridice pînă la „10", primește decizia de învingător prin K.O. boxerul care pînă în acel moment avea un cît de mic avantaj.

AUREL PASCALIU, MARGHITA. — Faptul că șahistul Bela Soos, maestru al sportului, s-a evidențiat într-un timp și ca fotbalist — a jucat în prima echipă a lui Dinamo București — v-a făcut, după cum văd, să mă întrebați dacă nu e una și aceeași persoană și cu jucătorul de hochei pe gheață Soos, de la C.S Tîrgu Mureș. Nu ! Precizăm, de altfel, că în momentul de față Bela Soos nu mai joacă decît șah. Nu de alta, dar poate că mai întîlniți numele de Soos și la alt sport ! 2) Mihalic s-a întîlnit de 3 ori cu Taggart. Prima oară în Scoția, iar recent la București și Constanța. Taggart s-a mai întîlnit însă, în cadrul „europenelor" de la Praga din 1957, cu un alt boxer romîn : cu Trancă. Boxerul scoțian a primit o discutabilă decizie la puncte, după ce fusese „numărat"

G. DASCALU, BUCUREȘTI. — E greu de spus cu precizie cînd au avut loc primele meciuri de fotbal în Romînia. La București, în orice caz, prima echipă, efemeră, „de stradă" a apărut în anul 1893, dar primul campionat oficial a avut loc mult mai tîrziu : în 1910. Olimpia — București este prima campioană a țării, la fotbal.

PETRU BRATANOVICI, CONSTANȚA. — Avasilichioaie, actualul jucător de la C.S.M.S. Iași, a făcut parte, un timp, și din formația Farului. Echipa în care s-a afirmat : C.F.R. Timișoara

H. HANDRA, HUNEDOARA. — In meciul cu reprezentativa de fotbal a R. P. Ungare din cadrul Jocurilor Olimpice din 1952 (scor : 2—1 pentru R P. Ungară), noi am aliniat următorul „unsprezece" : Voinescu — Zavoda II, Covaci, Farmati — Călinoiu, Serfözö — Paraschiva, Iordache, Ozon, Petschovschi, Suru.

MIHAI MIHALCEA, ORAVIȚA. — 1) Meciul de fotbal dintre selecționatele R.P. Romîne și R.P.F Iugoslavia disputat în anul 1957 la București, în cadrul preliminariilor campionatului mondial (scor : 1—1) a fost arbitrat de austriacul Grill. 2) Recordul mondial de viteză la automobilism este de 642 km pe oră. El a fost stabilit de englezul John Cobb, bineînțeles pe o mașină de o construcție cu totul specială De asemenea trebuie spus că alergarea a avut loc pe o pistă specială — de sare. — 3) Petschovschi n-a jucat în echipa „Contiențului" A fost însă, la un moment dat, în vederile selecționerilor pentru meciul din anul 1953, cu Anglia.

FRANZ KARCHER, CONSTANȚA. — In meciul susținut în 1953 la București cu reprezentativa Cehoslovaciei și pe care l-am pierdut cu 1—0 — lovitură liberă de la 30 metri executată de fundașul Safranek — după ce echipa noastră jucase majoritatea partidei la o poartă, noi am avut următoarea formație : Birtașu (cred că n-ați uitat !) — Androvici, Apolzan, Szökö — Onisie, Băcuț I (Serfözö) — Petschovschi (Ene I), Călinoiu (Petschovschi), Ene I (Călinoiu), Serfözö (Nicușor), Suru.

ION POSTAȘUL

Redacția și administrația : București str. Vasile Conta nr. 16 telefon 11.10.05. Interurban 72. Nr. 1—2 STAS 3452 Intreprinderea Poligrafică Nr. 2 str. Brezoianu Nr. 23—25. Abonamente se fac la oficiile poștale prin factorii poștali și difuzorii voluntari din întreprinderi.
XX